

Miért nézünk animéket?

Mert jók.

... De miért?

Nehéz lenne erre az egy kérdésre röviden válaszolni. Túl sokféle anime és otaku van ahhoz, hogy legyen egy egyszerű válasz. De akkor mégis mi az, ami összeköti ezeket?

Egyszer egy ismerősöm azt mondta, hogy az animések mind álmodozók, mintha nem is ebben a világban élnének. Talán épp ez az. Mindnyájan egy-egy álmovilágban élünk. Amikor nézzük az animét, mi is ott vagyunk a főhőssel, és bármikor folytatjuk, ugyanazt a hatást éri el. Sőt, attól mert épp nem nézzük, nem tudunk elszakadni az anime világából. A történet bennünk tovább folytatódik. Gondoljunk csak fanrajzokra, figurákra, cosplayre... Az animék világa annyira egyedi és egyedülálló, hogy nem is csoda, hogy ennyi embert magával ragad. Ez az, amit egy olyannal, aki nem néz animéket, sose tudnánk megértetni. Azt, hogy mitől másabb ez, mint egy átlagos, mondjuk amerikai sorozat.

Amennyire különlegesek az animék, annyira hasonlítanak egymásra. Ha valaki már elég sok animét látott, a történetben sok újat nem tudnak mutatni neki. Természetesen kivételek vannak, mint például egy *Baccano!* vagy egy *FLCL*, de egyes műfajoknak itt is meg van a váza, akárcsak egy szappanoperának. Ne essünk félreértésbe, közel se azt akarom mondani, hogy aki már látott egy pár animét, az ne nézzen többet, mert újat úgyse tudnak nyújtani neki. Talán a történet menete kiszámítható lesz, de attól még számtalan új dolgot tudnak mutatni! És ez az egyik fantasztikus dolog bennük. Már az animék alaphelyzetének változatossága mutatja a kifogyhatatlan ötleteket. Van ahol a világot kell megmenteni, van ahol maffia főnökké kell válni, van ami csak ostobábbnál ostobább helyzeteket sorakoztat egymás után, és persze vannak teljesen hétköznapi történetek. Tényleg mindenki megtalálhatja, ami neki tetszik, és amihez épp kedve van.

A sokféleségének köszönhetően olyan világokba visznek el, amikről talán csak magunkban álmodunk. Nem merjük kimondani őket, mert szégyellnénk, de az anime kimondja helyettünk, sőt, meg is mutatja. Most nem feltétlenül csak a yaoikra, meg nagy mellekre, vagy a helyesebbnél helyesebb pasikra gondolok (bár arra is...), hanem akár, csak egy átlagos animére, ahol a főhősnek elromlott az ébresztőórája, szájában a négyzet alakú toasztal kifut az ajtón, és az anyukája csak csóválja a fejét, de közben mégis mosolyog. Milyen kellemes élete lehet, ha ilyesmi a legnagyobb problémái, és mégis mennyi szeretet veszi körül, nem?

Az animék többségére jellemző központi téma a barátság, segítőkészség, kitartás, álmok elérése. Ezeket általában a főhősben ábrázolják, aki szép lassan az osztály lúzeréből, egy olyan erős karakter lesz, aki történjen bármi, megvédi a barátait, és sohasem adja fel. A főhősre mindig lehet számítani, ha baj van, akkor is meg fog jelenni az utolsó pillanatban. Persze, a főhős sem lehet tökéletes, ezért, hogy embe-ribbé tegyék, van pár negatív tulajdonsága is. Klasszikus példák erre a lustaság, együgyűség, falánkság (az tényleg rossz lenne?), ha lány, akkor nincs benne elég nőiesség (ám egyszer mégis beöltöztetik valami csili-vili ruhába, és akkor...), vagy fordítva.

De éppen ezért, az animék többségének ugyanaz is a mondanivalója: tarts ki a barátaid mellett; áldozd fel magad azért, amiben hiszel; valósítsd meg az álmaidat; ha hiszel magadban bármit elérhetsz. Ami zseniálissá teszi az animéket, az az, hogy ezeket a tanulságokat, amik így felsorolva enyhén szólva hányingerkeltők, úgy építik bele a rajzfilmekbe, hogy elhiggyük őket, és még egy húsz évesből is könnyeket facsarjanak ki. Ahogy halad a történet, úgy azonosulunk a főhőssel, és mi is ezeket a tulajdonságokat keressük majd magunkban. Hála az animéknek, szeretnénk jobb emberekké válni. Az anime készítőik sokszor nem is a történetre fektetik a hangsúlyt, hanem inkább a szereplőkre. A karakterek legalább olyan fontosak, ha nem fontosabbak, mint a történet. Sokszor maga a főhős is keresztül megy egy jellemfejlődésen, de tipikus az is, hogy a tragikus múltú gonosz áttér a jók közé. Vannak természetesen kötelező jellemek, történettől függően: tsundere, beszari barát, titokzatos lány a jövőből, ... stb. Mivel a jellemek fontosak, nagy hangsúlyt fektetnek a múltjukra is, hogy kiderüljön miért olyanok, amilyenek. Általában a múltat csak kisadagokban kapjuk meg, és a végén áll össze az egész, de persze itt is vannak kivételek, amikor egy egész rész vagy, akár több is a múlttal foglalkozik (például: *Air* vagy *Otome youkai Zakuro*). Gyakran az is előfordul, hogy esetleg az egész animét egy visszaemlékezéssel kezdik, ami természetesen a néző számára ekkor még érthetetlen, no de később! Ta-dam! (Ettől lesz igazán izgalmas!)

És most még az anime humoráról nem is beszéltem. Nem véletlenül készültek olyan animék, amik csak erre épülnek, hiszen általában fergeteges humoruk van, amitől a néző sírva görnyed össze a képernyő előtt. Sok jellem komikum van, de megannyi olyan humor is, ami a helyzetre épül. Valamint a látvány is gyakran lesz humor forrása.

Az animéknek saját közlési módja van, ami egyesek szerint igen bonyolult, de szerintem éppen az a jó benne, hogy milyen egyszerű, bárki meg tudja érteni, és mégis nagyon kifejező. Pár vonallal alkotják meg őket, és mégis egy bonyolult érzelmet tudnak közvetíteni. Valamint animékben nem ritkák a túlzó reakciók. Itt gondolok például, a szökőkút szerű orrvérzésre, vagy amikor képen törölünk valakit, az kis pörgő alakként elszáll a messzeségbe. És még ezernyi dolgot felsorolhatnék, hiszen egyik legjellemzőbb tulajdonságuk ez a fajta túlzás.

Tehát az animéknek hála nem csak egy 24 perces történetet kapunk, hanem egyaránt barátokat, kreativitást és különböző hobbikat, amiknek az animék az alapjuk. Lehet, hogy elkezdünk érdeklődni a Japán kultúra iránt! De ami igazán fontos, hogy hála az animéknek önmagunk tudunk lenni.

Az, hogy ki miként talál rá ezekre a rajzfilmekre, elég változatos lehet, de ha már rátalált, csak egy út van: beleszeretni és függővé válni. Az animék olyan világokba vezetnek el minket, ahol a saját vágyainkat láthatjuk. A szerencsétlen balek összejön a sulis legjobb csajával; egy átlagos fiúról kiderül, hogy egy másik világ királya; vagy egészen hétköznapi problémáinkra találhatunk bennük megoldásokat.

Összegezve az anime egy remek kikapcsolódás, ami olyan mértékben mozgatja meg a fantáziádat, hogy egyszer csak azt veszed észre, hogy te is ilyen történeteket találsz ki. Az animék egy új látásmódot adnak, aminek hatására teljesen máshogy kezdi az ember a világot és a körülötte lévő embereket nézni. Egyszerűen, egy új életet adnak. Legalábbis velem így volt.